

passi sint Salvatores, non quod ut per totum annum, ex-

cepta Pentecoste, jejunare non liceat: sed quia aliud sit

necessitate manus offerre, aliud voluntate. Ex quo li-

quet, statum quaestionis olim inter Orthodoxos & Mon-

tanistas in hoc extitisse, quod isti praeter Antepascalem

Quadragesimam ab Apostolis institutam, binas alias

quasi ex divino precepto singulis annis observarent;

quia scilicet Montanus, quem Paracletum credebant,

ita iusserat:

2. Sanctus praeterea Pontifex Leo ferm. 42. qui est 6.

de Quadragesima, Ut Apostolica (inquit) institutio qua-

dragesima dierum jejunii impleatur. Idemque ferm. qui

est secundus de jejunio Pentecostes, & ferm. 92. qui est

nonus de jejunio decimi mensis, quatuor temporum je-

junia decimi mensis Apostolice instituit adscribit. In

prophetis magnarum solemnitatum indixerat sacra tradi-

tio jejunia simul cum vigiliis, ut fidem faciunt Cle-

mens lib. 5. constat. Apostol. cap. 19. Tertul. lib. ad ux-

orem: Euseb. lib. 7. hist. Eccl. cap. 7. & plerique alii

veteres. At posterioribus saeculis ob gravia offensacula,

quae occasione nocturnorum in Oratoris conventuum

duplicem adhibere solebant refectioem prandii & co-

nae quaecumque luberet hora; sed Aegyptii tum Cenobi-

tae tum Anachoretae unico prandio reficiebantur, solu-

tiis jejunii diebus, nisi post Nonam; quia si nonam ci-

bo praevenerint, minus ipsis tolerabilis fuisset unica re-

fectio in canam dilata, eoque pertingunt haec Hiero-

nymi verba: Coena mutatur in prandia, quo & tradi-

tioni Ecclesiasticae satisfacit, & ventrem cibo non onerent

duplicato. Et utique secundum communem loquendi

usum, dies prandii apud veteres sanctos Patres diebus

jejuniorum quadragesimalium opponi solent, ut passim

loquitur Augustinus epist. ad Casulanum, in qua lo-

quitur de jejuniiis extra Quadragesimam occurrentibus,

quibus post Nonam refectio promiscue fiebat. Quod

idem hicce Paulini verbis vitam Ambrosii contextentis

confirmatur: Ipse autem venerabilis Episcopus erat mul-

tae abstinentiae & vigiliarum, & laborum, quotidiano je-

junio macerans corpus, cui prandendi nunquam consue-

do fuit nisi die Dominico & Sabbato. Quinetiam sic ait

ipsemet Ambrosius sermone 33. Illud etiam, fratres, ad

perfectioem jejunii faciendum est: ut qui abstinentem &

minime prandemus hoc tempore, prandia nostra pauperi-

bis erogemus. Atque idem ferm. 39. Homines, quorum

animus semper in prandio est, prandendi sibi causas in-

quirunt, dum se a jejuniiis excludunt.

5. Porro de jejuniiis Sabbathorum, & quantum Orient-

ales Ecclesiae hac in re ab Occidentibus discrepant,

fatetur superque differui hoc in opere ad can. 50. Synodi

Laodicenae, ubi notae inferius consule.

6. Ad postremum Saeculo XIII. invaluit consuetudo

refrigescente devotione, ut quadragesimali quoque je-

DISSERTATIO XXI.

De prisco eligendi eos qui ad sacros Ordines iniriandi

erant ritu.

1. Ecclesia Dei, quam Spiritus divinus regit ac mu-

nit, praedicatur in sacris voluminibus terribilibus

ut castrorum acies ordinata: pulcherrimus enim in ea

effulgens ordo ipsi mirifico decori est & ornamento,

& insuper munimini atque praesidio, ejus speciem admi-

rabiliter auget simulque invicta fortitudine roborat,

terroremque in ipsius hostes latissime diffundit. Secus

autem accidit in hereticorum castris, in quibus diavola

Amianus Marcellinus post Liberii Pontificis Romani

obitum, divisus inter Damasum & Ursicinum Romani

populi studiis, uno die intra Sicini basilicam centum

triginta septem homines fuisse interemptos. Rufinus

etiam eandem attingens historiam lib. 2. cap. 10. Tanta

(inquit) seditio, immo vero tanta bella coorta sunt,

alterutrum defendentibus populis, ut replerentur humano

4. Ceterum etsi pluribus saeculis ad Episcoporum elec-

tionem requisita fuerint populorum suffragia; cetero-

rum tamen Clericorum electionem plebibus Laodicena

Adverso veluti qui fumine lembum

Remigiis subigit, si brachia forte remittat,

Tunc illum in praecipua prono rapit alicuius amne.

Certe perspicuum est Saeculo duodecimo non nisi post

vespertinam horam licuisse jejunium quadragesimale

solvere refectiuiculis quas vocant & commensationibus

longe remotis. Ut enim vetustiora tempora, ipsaque

Benedictianam regulam omittam ex usu totius Ecclesiae